

Чл. 12. Да ся опредѣли единъ данѣкъ, който Българското Царство да плаща на Имперіята годишно, и който да ся минува сѣка година рѣдново въ бюджета на Царство-то.

Чл. 13. Българскій а езикъ да бѣди официалнѣй-а езикъ на царство-то.

Чл. 14. Сѣка гражданска и политическа свобода да ся обезпечи, на пр. свобода-та на печата, на говора, на събраніята, на публичны-тѣ разговорки за разискванье-то на политически и общественны питанія и пр. както и лична-та свобода, жилищна-та ненарушимость и вѣроисповѣдна-та тѣршимость.

Чл. 15. Градски-тѣ и селски-тѣ общины да си иматъ сѣвѣты-тѣ, за да си управляватъ мѣстны-тѣ дѣла независимо отъ правителственнѣ-тѣ администраціѣ, спорѣдъ особенъ единъ законъ.

„ЗА БЪЛГАРСКА-ТА ЧЕРКВА.

Чл. 1. Българска-та черква да ся възстанови както е была въ старость, т. е. самостоятелна и независима отъ сѣкѣхъ другѣхъ черковѣхъ, подъ наименованіе: „Българска Православна Черкова“.

Чл. 2. Българска-та православна черква, като нѣма освѣтъ Исуса Христа за свои невидимѣ главѣ, да има единъ Патріархъ Българинъ за свои видимѣ духовнѣ главѣ, който да ся избира отъ Народно-то Събраніе мѣжду членовы-тѣ на Българското Духовенство.

Чл. 3. Патріархъ-а да управлява Черковѣ-тѣ съ единъ Синодъ съставенъ отъ лица мірски и духовны, избраны отъ Народното Събраніе.

Чл. 4. Правителството и Събраніето да опрѣдѣлѣтъ еднѣ комисіѣ съставенѣ отъ духовны и мірски лица за да изработи особенны-тѣ законы, които ся отнасятъ къмъ избираніето на Патріарха, на членовы-тѣ на Синода и тѣхны-тѣ надлѣжности, както и къмъ управление-то на Черкова-та. Тѣзы законы да бѣдѣтъ въ сичко съобразны съ начала-та на каноны-тѣ на Вѣсточна-та Православна Черкова и да ся одобряватъ отъ Събраніето и отъ Царското Правителство.